

maastussest ja heateggemisest ühtegi ei pea ega tea."

Wimaks mõtles: „Mis tehtud on, on tehtud, sedda ei sa enam taggasi. Üks langenud innimenne ei wõi jo muud teha, kui tõsise melega tõotada, keik fergel meelt mahhajätta, omma ello parrandada ja kindlaste selle mõtte jure jada funni otsani, se on õige mehhe selge arwo.“

Tõssi on, et innimenne hädda aeal paljo lubbab, agga on hädda mõda lainud, siis on ka tõotus kaddund. Dmmeti same nähha, kas wõi wõi poeg sõnna peab.

Nüüd tuli se tund, mil ta jälle pididi mängima minnema. Temma seltsimehhed otasid jubba; agga aeg läks ühhest tunnist teise, ja rahhamees jäi tullematta. Seltsimehhed waatasid jubba ühhe teise otsa, mis se pididi tähendama. Üks arwas tedda teisel hommikul tullemad; agga ta ei tulnud. Selle päwa arwasid tedda põddura ollemad. Nenda ootsid tedda jubba mitto päwa, ja nende lotus rahhasagi pärrast läks tühja.

„Nüüd pidasid seltsimehhed nõu, temmalt küsida, mis wigga temmale tulnud.“

„Üks arwas: „Urge küsige, merred saaksid tühjak, kui sealt saaks ikka wõdetud ja ei mitte tilka jure pandud, nenda on wist luggo temma rahhaga.“

„Jälle arwas teine, et se rahha pudus ei wõi olla, sest tänna olli wõi wõi tipoeg omma issa ellatand teendrile sadda rubla hõbberahha kinnud.“

„Kui nemmad nenda eddasi ja taggasi rääkisid, astus noor wõi wõi uksest sisse, üteldes: „Pange mitte pahhaks, mo kallid sõbrad, mis ma teile tahtsin ütelda: Minna ei mängi mitte enam!“

„Kuidas nenda?“ küsisid teised, „kas tahate sedda rõmo mahhajätta? Mis on innimesse ello, kui temmal wahhest mitte nattu kenne rõmo ei olle?“

„Sedda rõmo, kostis wõi wõi jättan minna iggawest mahha, sest ma tean nüüd teisi paljo parremid rõmusi, kui kaardimängi. Sedda wihtan ma omma süddame põhjast!“